

service, og derfor kan man sætte spørgsmålstegn ved, om der ikke fortsat vil være behov for udviklingsprogrammer, der involverer videncentre og virksomheder i et tæt samarbejde.

Virksomheder med videnbaseret produktion konkurrerer ikke alene på omkostninger; de konkurrerer i stigende grad på særlige kompetencer, f.eks. inden for design og innovation.

Virksomhederne må blive ved med at udvikle serviceydelser og produkter i særklasse, hvis de skal kunne tage en pris, der kan betale for velfærdssamfundet, og udviklingen skal gå stadig hurtigere for at holde trit med dygtige virksomheder i udlandet. Innovation bliver her et meget væsentligt nøgleord.

Det er derfor vigtigt, at vi fortsætter bestræbelserne på at udvikle hele det offentlige viden-system. Virksomhederne skal aldrig være i tvivl om, at kvaliteten er i orden, og at den forskning, rådgivning og undervisning, der bliver udbudt, er noget, de kan bruge til at udvikle deres produkter.

Men jeg synes heller ikke, der skal herske tvivl om, at vi betragter det som altafgørende, at virksomhederne selv er parat til at gå i front. Her tænker jeg også på sikring af de nødvendige kvalifikationer til medarbejderne. Arbejdsgiverne må i høj grad i det kommende år medvirke til at foretage en langsigtet personaleplanlægning, for når virksomhederne begynder at stjæle nøglemedarbejdere fra hinanden, er det jo netop, fordi arbejdsgiverne ikke godt nok har sikret det tilstrækkelige antal medarbejdere med de fornødne kvalifikationer, og så vil der uundgåeligt opstå flaskehalse i opgangstider. Derfor har man fra arbejdsgiverside et hovedansvar for at uddanne og vedligeholde arbejdsstyrkens kvalifikationer.

Tilsvarende håber vi også, at virksomhederne vil være opmærksomme på løbende at sikre, at unge kommer ind og får stillet de lærepladser til rådighed, der er behov for.

Men jeg synes også, det er væsentligt at pointere, at erhvervspolitikken ikke alene handler om at skabe størst mulig vækst og beskæftigelse. Det er i høj grad vigtigt at diskutere, hvilken vækst, hvilke job vi ønsker i fremtiden, ligesom erhvervspolitikken skal udformes under hensyn til miljøet. Vi ved af erfaring, at der ligger et stort eksportpotentiale i, at danske virksomheder går forrest i denne omstillingsproces.

Det bør også nævnes her, at der i den erhvervspolitiske strategi nu er udpeget fire særlige indsatsområder: ressourceområderne,

nye og små vækstorienterede virksomheder, koncerner og beskæftigelse for kortuddannede.

Der er jo desværre knap tid til rådighed ved en debat som denne, og jeg skal derfor lade være med at gå i enkeltheder omkring de punkter. Jeg skal heller ikke her bruge tiden på at opregne og reklamere for de mange initiativer, der allerede er gennemført. Men jeg vil til gengæld gerne kort – ikke i prioriteret rækkefølge – skitsere nogle områder, som vi i Socialdemokratiet lægger meget vægt på i den kommende tid.

Først vil jeg nævne spørgsmålet om mulighederne i forbindelse med offentligt-privat samarbejde, som vi mener kan udnyttes langt bedre, end tilfældet har været. Vi tror, den største vækstmulighed ligger i et langt mere vidtgående samarbejde, der bl.a. indeholder løsning af store internationale opgaver f.eks. i forbindelse med opbygning af nye velfærdssamfund og infrastrukturer. Udfordringen er at glemme de ideologiske grænsekampe og lade eksempler og erfaringer tale for sig selv.

Det næste, jeg vil nævne, er iværksættere. Vi har ikke her i Danmark tradition på iværksætterområdet; det har faktisk været svært. Rådgiverfunktionen, som den er kendt fra klippekortet, er en positiv vej at gå. Iværksætterhuse, formidling af kontakter, hjælp til produktudvikling og markedsføring kunne være andre positive elementer.

Udfordringen er at gøre det mere attraktivt at starte egen virksomhed og ikke mindst også at sikre en bedre overlevelseshastighed. Allerede i næste uge får vi en debat om det, og jeg vil derfor lade spørgsmålet ligge indtil da.

Som det tredje vil jeg nævne de små og mellemstore virksomheder. Vi har her i landet mange små og mellemstore virksomheder. Det giver en styrke, plejer vi at sige, i forhold til omstillingsevne, men også en svaghed i forhold til forskning, udvikling og ledelseskompetence. Det må vi fra det offentlige søge afhjælpet via forskningformidling, kompetenceudvikling af ledere og bedre bestyrelsesrådgivning.

Meget kan nås ved uddannelse, men andet kræver en direkte indsats, hvor kommuner og forskningscentre f.eks. stiller kompetence til rådighed eller formidler samarbejde mellem virksomhederne, og det vil sige, at ligesom i spørgsmål om iværksætterne er det vigtigt for de små og mellemstore virksomheders vedkommende at fokusere på spørgsmål som administrative byrder, erhvervsservice, innovation og adgangen til risikovillig kapital.